

18-10-2026

มธุบัน

อะแวก บัพดาตา

โอมซานติ

เวลานี้ จงกลายเป็นผู้มีอำนาจของประสบการณ์ในการเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง

ด้วยพลังแห่งโยคะที่เข้มข้นและทรงพลังดังภูเขไฟ จงให้ความร่วมมือกับทุกคนด้วยรังสีแห่งแสงสว่าง และพลังอำนาจ

วันนี้ บัพดาตามองดูโลกเล็กๆของดวงวิญญาณที่อยู่เบื้องหน้าท่านและในทุกหนทุกแห่งด้วยความพอใจ แม้ว่าโลกใบนี้จะเล็ก แต่มันก็เป็นโลกที่น่ารักอย่างมาก เพราะทุกดวงวิญญาณในโลกนี้เป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง ดวงวิญญาณเหล่านี้คือกลุ่มคนเพียงกำมือเดียวท่ามกลางผู้คนนับหลายล้านคน และดวงวิญญาณเหล่านี้คือผู้ที่มีสิทธิ์ในมรดกของพ่อ บัพดาตาพอใจที่ได้เห็นลูกทุกคน ซึ่งลูกแต่ละคนและทุกๆคนคือลูกที่เป็นดังราชา บัพดาตาได้ทำให้ลูกแต่ละคนเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองและมีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลก ในเวลานี้ ทุกคนคือผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง นั่นคือ พวกเขาเป็นราชาของจิตใจ สติปัญญา ชันสการ์ และประสาทสัมผัสทางกายของตนเอง ลูกไม่ได้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของประสาทสัมผัส และเป็นนายของจิตใจของตนเองด้วย ในทำนองเดียวกัน ลูกแต่ละคนพิจารณาว่าตนเองเป็นนายของจิตใจและเป็นนายของชันสการ์ของตนเองหรือไม่? ไม่ใช่บางครั้งลูกเป็นนายของจิตใจ แต่บางครั้งจิตใจกลับมาเป็นนายของลูกใช่ไหม? ลูกพูดว่า "จิตใจของฉัน" ลูกไม่ได้พูดว่า "นั่นคือจิตใจ" ดังนั้น ลูกจึงเป็นนายของสิ่งที่เป็นของลูก จงตรวจสอบดูว่าจิตใจของลูกไม่ได้กลับมาเป็นนายเหนือลูกในบางครั้ง ในเวลานี้บัพดาตาได้ให้ลูกแต่ละคนนั่งบนที่นั่งของผู้มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง ลูกเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองในปัจจุบัน และอาณาจักรในอนาคตก็ย่อมเป็นของลูกอย่างแน่นอน ลูกมีสิทธิ์ในอำนาจการปกครองเป็นสองเท่า บัพดาตาเห็นว่า พร้อมกับการมีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองแล้ว ลูกทุกคนยังมีความเคารพตนเองด้วย ดังนั้น จงนั่งด้วยสำนึกที่ว่า "นั่นคือดวงวิญญาณที่มีความเคารพตนเอง" แล้วลูกจะได้เห็นว่ามิลิสต์รายการของสมญาของความเคารพตนเองที่ยาวเหยียดนั้นมาปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกเพียงใด พวงมาลัยแห่งความเคารพตนเองในรูปแบบต่างๆได้มาปรากฏอยู่ตรงหน้าลูกแล้วใช่ไหม?

บัพดาตาได้สวมพวงมาลัยแห่งความเคารพตนเองให้กับลูกทุกคน ทันทีที่ลูกได้ยินคำว่า 'ความเคารพตนเอง' สมญาต่างๆของความเคารพตนเองก็จะปรากฏขึ้นมาในสำนึกของลูกใช่ไหม? เพียงจำไว้ว่าความเคารพตนเองในรูปแบบดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกนั้นยิ่งใหญ่เพียงใด ลูกได้เข้าสู่รูปดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นแล้วหรือยัง? ความเคารพตนเองของแต่ละคนคือ: "นั่นคือดวงวิญญาณที่เปล่งประกายร่วมกับพ่อ" เนื่องจากลูกมีพ่อเป็นมิตรร่วมทางของลูก ลูกจึงเป็นดวงวิญญาณที่พิเศษและเปล่งประกาย ลูกมองเห็นสิ่งนั้นไหม? บนท้องฟ้าก็มีบางดวงดาวที่เปล่งประกายเป็นพิเศษเช่นกัน ในทำนองเดียวกัน เพราะการได้อยู่กับพ่อ ลูกจึงเป็นดวงวิญญาณที่เปล่งประกาย ลูกจำรูปดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกได้ไหม? ลูกสามารถทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในรูปดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? ตอนนี้ จงทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในรูปดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นในหนึ่งวินาที เป็นเวลาหนึ่งวินาที ลูกจะรู้สึกเปี่ยมล้นไปด้วยความซาบซึ้ง! จากนั้นเคลื่อนไปข้างหน้า ตอนนี้ลูกมาถึงตอนเริ่มต้นของวงจรโลกแล้ว จงฝึกดริลเช่นนี้ นั่นคือ มองเห็นรูปของลูกในตอนเริ่มต้นของยุคทอง มันช่างเป็นรูปที่สูงส่งยิ่งนัก นั่นคือ เป็นตัวของความสุข เป็นรูปของการเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ที่นั่นไม่มีแม้แต่ชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ใดๆเลย แม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งหลายก็สวยงามและสะใถ้ (บริสุทธิ์อย่างแท้จริง) จง

สัมผัสประสบการณ์ของรูปที่เป็นเทพของลูก! ลูกสามารถมองเห็นรูปของตนเองหรือไม่? ไม่ว่าใครจะเป็นราชา เป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ หรือนักการเมือง ลูกเคยเห็นใครที่เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดเช่นนี้บ้างหรือไม่? ดังนั้น จงทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในรูปของความเป็นเทพของลูกเป็นเวลาหนึ่งวินาที ลูกมีความสุขกับการได้อยู่ในความเคารพตนเองเช่นนี้ใช่ไหม? "นั่นคือเทพ" บัพาดากำลังนำการฝึกดริลนี้อยู่ จากนั้นให้กลับลงมา: นี่คือนักโยคี? ในยุคทองแดงด้วยเช่นกัน ความเคารพตนเองของลูกคือการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา รูปของลูกนั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกมองเห็นรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูกหรือไม่? ทุกคนกราบไหว้บูชาลูกด้วยความศรัทธาและระเบียบวินัยอย่างมาก ไม่มีใครอื่นที่ได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยระเบียบวินัยเช่นนี้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ก่อตั้งศาสนา กูรู นักการเมือง หรือนักแสดง ก็ไม่มีใครอื่นที่ได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยระเบียบวินัยเช่นนี้ แล้วลูกได้เห็นความเคารพตนเองของลูกไหม? ลูกได้สัมผัสถึงสิ่งนั้นหรือยัง? ตอนนี้ จงเข้ามาสู่ยุคบรรจบพบกัน ลูกทุกคนกำลังวนไปตามวงจรมันใช่ไหม? ผู้ที่นั่งอยู่ด้านหลังก็กำลังวนไปตามวงจรมันใช่ไหม? ยกมือขึ้นสิ! มองดูความเคารพตนเองของลูก เพราะลูกคือผู้ที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองใช่ไหม? ในยุคบรรจบพบกันนี้ พระเจ้าเอง พระผู้เป็นเจ้าเอง ได้เติมเต็มชีวิตของลูกๆ ด้วยคุณสมบัติพิเศษของความบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์นี้คือเหมือนแห่งความสุขที่ไม่สูญสลายในทุกรูปแบบ ใครกันที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนี้? พระเจ้าเอง แม้กระทั่งในตอนนี้อยู่ ลูกก็ได้รับสมบัติแห่งความบริสุทธิ์จากพ่อเหมือนเป็นข้อพิสูจน์ทางปฏิบัติแล้ว เวลานี้ จงตรวจสอบดู! ความบริสุทธิ์คือรากฐานของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ลูกทุกคนได้กลายเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจผ่านความบริสุทธิ์แล้ว ดังนั้น จงตรวจสอบดูว่า: ฉันได้มาซึ่งพลังทั้งหมดแล้วหรือยัง? ลูกบางคนกล่าวว่า: พ่อได้ให้พลังทั้งหมดมาแล้ว แต่พลังที่พวกเราต้องการนั้นบางครั้งก็มาถึงช้าไป มันมาถึงเมื่อสถานการณ์นั้นได้จบลงไปแล้ว อะไรคือสาเหตุของสิ่งนั้น? พ่อได้ให้สิ่งนั้นอย่างเป็นพรแก่ลูกแล้ว แต่ถึงกระนั้น พลังดังกล่าวกลับไม่มาหาลูกในเวลาที่คุณต้องการมัน เหตุผลสำหรับสิ่งนั้นคืออะไร? ลูกไม่ได้นั่งอยู่บนที่นั่งของสำนักกูรูว่าตนเองเป็นนายผู้ทรงอำนาจ คำสั่งจะลูกเชื่อฟังก็ต่อเมื่อคำสั่งนั้นออกมาจากผู้ที่นั่งอยู่บนที่นั่งของตำแหน่งของตนเท่านั้น เมื่อใดก็ตามที่ลูกออกคำสั่งแก่พลังใดๆ ก่อนอื่นให้ตรวจสอบดูว่า: ฉันกำลังนั่งอยู่บนที่นั่งของสำนักกูรูนั้นหรือไม่? ฉันกำลังนั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองหรือไม่? จงทำให้ตนเองมั่นคงอยู่บนที่นั่งของสำนักกูรูนี้ แล้วพลังทั้งหมดจะมาหาลูกในเวลาใดก็ตามที่ลูกต้องการอย่างแน่นอน เพราะพ่อผู้ทรงพลังอำนาจได้ทำให้ลูกกลายเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจเช่นกัน ดังนั้น ลูกกำลังเคลื่อนไปในขณะที่มีการซึมซับความเคารพตนเองที่ทรงพลังเช่นนี้อยู่ใช่ไหม? ลูกได้เห็นความเคารพตนเองของลูกหรือไม่? ลูกจะไปที่ไหนหลังจากยุคบรรจบพบกันสิ้นสุดลง? ลูกจะต้องเดินทางกลับบ้านใช่ไหม? ด้วยเหตุนี้ บัพาดาจึงต้องการให้ลูกแต่ละคนหมั่นฝึกฝนสิ่งนี้อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งวัน จงหาเวลาเพื่อทำสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า ด้วยการสวมพวงมาลัยของความเคารพในตนเองให้แก่ลูกและด้วยการที่ลูกได้สัมผัสประสบการณ์กับสิ่งนั้น บัพาดาได้มอบสิทธิ์ของอำนาจในการปกครองตนเองให้แก่ลูก ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่ความเคารพตนเองนั้นจะไม่เชื่อฟังคำสั่งของลูก เพียงแค่นั่งอยู่บนที่นั่งของลูกเท่านั้น

บัพาดาเห็นว่าลูกทุกคนก็มีความใส่ใจในเรื่องนี้ แต่เวลานี้ จงจัดตารางเวลาของลูกให้เป็นกิจวัตรประจำวันอย่างสม่ำเสมอ ในบางช่วงเวลาจงทำให้ตัวลูกเองมั่นคงอยู่ในรูปของสำนักกูรูของความเคารพตนเอง ยกตัวอย่างเช่น เช่นเดียวกับที่ลูกทำการควบคุมการจราจรทางความคิดหรือการหยุดพักเพื่อทำสมาธิสั้นๆ ระหว่างวัน ("Traffic Control") ในทำนองเดียวกัน สำหรับความตระหนักรู้ในความเคารพตนเองนั้น จงกำหนดเวลา เวลาที่แน่นอนและสม่ำเสมอในกิจวัตรประจำวันของลูก เพื่อที่จะมีความตระหนักรู้นี้ตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นไปจนกระทั่งถึงการเดินทางกลับ ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา เพราะมันมีเพียงจิตใจของลูกเท่านั้นที่ลูกต้องทำให้มันนั่งอยู่บนที่นั่ง บัพาดาเห็นและก็เคยบอกลูกมาก่อนหน้านี้เช่นกันว่า ลูกทุกคนต่างก็มีโยคะ แต่สิ่งที่จำเป็นในขณะนี้คืออะไร? เมื่อได้เห็นสถานการณ์

ต่างๆในเวลาที่เราบางเช่นนี้ ลูกก็เคยได้รับการบอกมาแล้วว่า โยคะที่ทรงพลังดังภูเขาไฟ ซึ่งจะทำงานได้เป็นสองเท่า คือสิ่งที่จำเป็นและต้องการในตอนนี ประการแรก ลูกจะสามารถเผาชิ้นสการ์เก่าของลูกได้ ในปัจจุบันนี้ลูกเผาชิ้นสการ์เก่าของลูกก็จริง แต่ลูกไม่ได้เผามันให้หมดสิ้นไป แม้ว่าหลังจากที่เผาพวกมันไปแล้ว บางครั้งมันก็ยังฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้ เช่นเดียวกับที่ราวนที่ไม่ได้เพียงแค่ถูกทำให้ตายเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังถูกเผาด้วย ในทำนองเดียวกัน ลูกต้องเผาชิ้นสการ์เก่าของลูก ซึ่งคอยลดทอนความเพียรพยายามอันแรงกล้าของลูกอยู่เป็นระยะๆ สำหรับสิ่งนี้ ลูกจำเป็นต้องมีโยคะที่ทรงพลังดังภูเขาไฟ ประการแรก สำหรับตัวลูกเอง: ด้วยการมีโยคะที่ทรงพลังดังภูเขาไฟจะทำให้ลูกกลายเป็นรูปแห่งแสงสว่างและพลังอำนาจ และประการที่สอง: เพราะลูกอยู่ในรูปเช่นนั้น ลูกจึงสามารถให้ความร่วมมือกับผู้อื่นได้ด้วยรังสีแห่งพลังของลูก ดังนั้นเวลานี้ ลูกทุกคนได้เปลี่ยนโยคะของลูกให้เป็นโยคะที่ทรงพลังดังภูเขาไฟแล้วหรือยัง? ดังนั้น ตามเวลาแล้ว ทุกดวงวิญญาณต่างต้องการความร่วมมือของลูก ในเวลาอมฤต บัพาดาได้ให้ความรักแก่ลูกทุกคน

บัพาดาเห็นว่าลูกมีเป้าหมายที่ดีมากและยังคงรักษาความกล้าหาญไว้ ไม่ว่าลูกจะมีความใส่ใจมากเพียงใดในเวลาอมฤต แต่มันกลับลดน้อยลงไปในช่วงวัน สาเหตุของสิ่งนั้นคืออะไร? เมื่อลูกต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการกระทำ และลูกจำเป็นต้องกระทำในฐานะที่เป็น "คาร์มาโยคี" มันจะมีความแตกต่างเกิดขึ้น ลูกไม่ใช่ผู้ที่มีความเพียงแค่วิชาโยคะเท่านั้น แต่ลูกคือผู้ที่มีความชีวิตโยคี ซึ่งชีวิตนั้นคือสิ่งที่มีอยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่เพียงแค่บางเวลาเท่านั้น ดังนั้นตอนนี้ บัพาดาต้องการอะไร? โดยทั่วไปแล้ว ลูกจำนวนมากได้สอบผ่านในวิชาของความรัก ในวิชาของความรักนั้น พ่อเห็นว่าลูกส่วนใหญ่สัมผัสถึงความรักได้ด้วยการกล่าวว่า "บาบาของฉัน บาบามาของฉัน" ลูกส่วนใหญ่สอบผ่านในวิชาของความรัก แล้วตอนนี้ลูกต้องสอบผ่านในเรื่องใดอีก? นั่นคือการเป็นผู้ที่มีความทัดเทียมกับพ่อ ลูกทุกคนต้องการอะไร? ลูกทุกคนต้องการที่จะทัดเทียมกับพ่อ หรือต้องการให้พ่อยังคงเป็นพ่ออยู่เช่นนั้นและลูกก็เป็นเพียงแค่มดลูกๆต่อไปเท่านั้น? ดังนั้น ลูกจะต้องกลายเป็นผู้ที่ทัดเทียมกับพ่อ การมีความรักหมายความว่าอย่างไร? มันหมายความว่าลูกจะต้องทำในสิ่งที่ผู้ที่ลูกรักบอกให้ทำอย่างแนบเนียน ลูกทุกคนรักพ่อและพ่อก็รักลูก ถ้าเป็นเช่นนั้น จงยกมือขึ้น! ลูกมีความรักใช่ไหม? ดีมาก ดังนั้นในเวลานี้ เช่นเดียวกับที่ลูกมีความรัก บัพาดาก็ต้องการให้ลูกมีเป้าหมายที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ยกมือขึ้นสำหรับสิ่งนี้! ลูกมีความศรัทธาและลูกก็ยกมือขึ้นได้ดีมากเช่นกัน บัพาดาก็ได้เห็นสิ่งนี้

บัพาดาต้องการให้ลูกทุกคนปรากฏให้เห็นอย่างเป็นผู้ที่มีความสุขและมีโชคแห่งความสุขบนใบหน้าและกิจกรรมหรือการกระทำของลูก เพราะตามเวลาแล้ว ใบหน้าของลูกจะทำงานรับใช้ได้อย่างมากมาย และจะมีความจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ บัพาดาต้องการให้ลูกตั้งเป้าหมายในเรื่องนี้ตั้งแต่วันนี้ ในเมื่อตอนนี้เป็นเวลาของการฉลองครบรอบ 75 ปี (แพลตินัม จูบิลี) นี้ ทุกคนต่างก็มีความจริงจังและความกระตือรือร้นที่จะทำงานรับใช้ ในทำนองเดียวกัน ขอให้มีความกระตือรือร้นที่จะรับใช้ด้วยใบหน้าของลูกด้วยเช่นกัน เพราะนับวัน เวลาที่เราบางจะต้องมาถึงอย่างแนบเนียน ในเวลาเช่นนั้น ขอให้ใบหน้าของลูกทำให้ดวงวิญญาณทั้งหลายมีความสดชื่นแจ่มใส

วันนี้ บัพาดาได้ท่องเที่ยวไปทั่วในช่วงเวลาอมฤต ท่านได้เห็นอะไร? ลูกทุกคนกำลังนั่งด้วยความใส่ใจของตนเอง แต่อำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือสิ่งใดคืออำนาจของประสบการณ์ของลูกเอง บาบามาเห็นว่าลูกนั้นก็จริง แต่ลูกต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจของประสบการณ์ด้วย ลูกนั่งด้วยสำนึกรู้นั้น แต่ลูกควรสัมผัสประสบการณ์ของการเป็นตัวของตัวเองของสำนึกรู้นั้น ลูกได้สัมผัสกับความปิติสุขของการเป็นผู้มีอำนาจของประสบการณ์เพียงช่วงเวลาสั้นๆ ลูกคิดว่าลูกกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบัพาดา แต่การที่จะสัมผัสประสบการณ์ว่าตัวลูกเองเป็นตัวของตัวเองของสำนึกรู้นั้น และการดำดิ่งลึกลงไปกับประสบการณ์นั้น สิ่งนี้จำเป็น

ต้องได้รับการเพิ่มพูนให้มากยิ่งขึ้นไปอีก เพราะอำนาจของประสบการณ์คืออำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในอำนาจทั้งปวง การอยู่อย่างเป็นตัวของสำนึกภูมิจึงเรียกว่าการเป็นผู้มีประสบการณ์ ดังนั้น จงหลุดหายไป ในประสบการณ์นั้น จงอยู่ในประสบการณ์ของรูปที่ลุ่มลึกในสำนึกภูมิจึงของลูก สิ่งนี้จำเป็นอย่างยิ่งเพราะประสบการณ์นั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีวันถูกลืมเลือน ในบางครั้งลูกพยายามที่จะเชื่อมโยงบางสิ่งบางอย่างกับประสบการณ์ของผู้อื่น นั่นเป็นเพราะว่าประสบการณ์นั้นมีอิทธิพลและส่งผลกระทบได้มาก จงรักษาดนเองให้เป็นตัวของสำนึกภูมิจึงในรูปที่เฉพาะเจาะจงนั้นๆ แล้วหลุดหายไป ในประสบการณ์นั้น ประสบการณ์นั้นจะช่วยให้ในความเพียรพยายามของลูกได้มากขึ้นกัน บัพดาตาเห็นว่าลูกนั้นตามลำดับกันไปในการเป็นผู้มีอำนาจของประสบการณ์ ดังนั้น ในเวลานี้ จงให้ความใส่ใจให้มากขึ้นกับการฝึกฝนเพื่อที่จะเป็นผู้มีอำนาจของประสบการณ์ สภาพของการเป็นตัวของตัวเองของประสบการณ์นั้นจะหลอมรวมอยู่ภายในอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ แล้วใบหน้าและการกระทำหรือกิจกรรมของดวงวิญญาณเช่นนั้นจะทำงานรับใช้เช่นนั้น

วันนี้ บัพดาตาได้เห็นบันทึกของลูกๆ ประการแรก จงให้ความใส่ใจให้มากขึ้นกับการมีโยคะที่ทรงพลังดังภูเขาไฟ ซึ่งลูกจะได้รับความช่วยเหลือในการเปลี่ยนแปลงธรรมชาติและชั้นสสารของลูก แม้กระทั่งในเวลานี้ชั้นสสารของลูก หรือสิ่งที่ลูกเรียกว่าธรรมชาติของลูก ก็ยังคงทำงานของมันอยู่เป็นครั้งคราว อย่างไรก็ตาม บัพดาตาก็มีความพอใจ พอใจกับสิ่งใด? ลูกรู้หรือไม่ว่าบัพดาตาพอใจกับสิ่งใด? บัพดาตาเห็นว่าในขณะที่ลูกกำลังฟังเมอร์ลี ในทุกวันนี้ลูกใส่ใจกับตารางเวลาประจำวันของตนเองมากขึ้น ความใส่ใจของลูกเพิ่มมากขึ้น และความตึงเครียดจากชั้นสสารของลูกก็จะค่อยๆ ลดลงไปเรื่อยๆ บัพดาตาเคยบอกลูกไว้ก่อนหน้านี้แล้วว่า เมื่อใดก็ตามที่มีความตึงเครียด (tension) ให้เติมตัวอักษร "A" เข้าไป แล้วมันจะกลายเป็นความใส่ใจ (attention) ทุกคนจะต้องเดินทางกลับ นี่คือการสำนึกภูมิจึงที่มั่นคง เราจะกลับไปด้วยกันและเราจะปกครองด้วยกัน ลูกทุกคนมีความสุขไหม? หรือว่ามีความสุขเพียงบางครั้งเท่านั้น? ลูกคนไหนที่เชื่อว่าตนเองมีความสุขอยู่เสมอ ไม่ใช่เพียงแต่บางครั้ง แต่มีความสุขอยู่เสมอ ให้ยกมือขึ้นหลังจากที่พิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว! อัจชะ ลูกยกมือขึ้นหลังจากที่ได้พิจารณาไตร่ตรองแล้ว ความสุขคือสิ่งที่หนึ่งของลูก ทำไมลูกถึงต้องยอมสูญเสียสิ่งที่ควรเป็นของลูกไปเล่า? แล้วตอนนี้ลูกจะทำอะไร? ลูกจะต้องก้าวไปข้างหน้า เราจะทำอย่างไรในตอนนี้อย่างไร? เป็นไปได้ไหมที่ทุกๆ ศูนย์จะอยู่อย่างปราศจากอุปสรรคและปราศจากจากความคิดที่ไร้ประโยชน์? สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? หรือว่าลูกยังต้องการเวลาสำหรับเรื่องนี้? จนถึงตอนนี้ บัพดาตาก็ยังไม่ได้รับรายงานจากศูนย์ใดเลยว่าศูนย์ของตนปราศจากอุปสรรคอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ และมีมิตรร่วมทางของพวกเขาที่เป็นเช่นนั้นด้วย ไม่ใช่แค่ตัวลูกเองเท่านั้น แต่รวมถึงมิตรร่วมทางของลูกด้วย วันเวลานั้นจะมาถึงด้วยเช่นกัน มันจะเกิดขึ้น เพราะเป็นลูกๆ นั้นเองที่จะต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นที่เป็นตัวอย่างของผู้ที่มาในตอนสุดท้ายแล้วกลายเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้นและก้าวล้ำหน้าไป เป็นพวกลูกทั้งหมดนั้นเองซึ่งเป็นส่วนใหญ่ที่จะต้องก้าวไปข้างหน้า บัพดาตาเห็นว่าลูกส่วนใหญ่มีความรักต่อเมอร์ลี อย่างไรก็ตาม เช่นเดียวกับที่จกัสดัมบาได้แสดงให้เห็นในชีวิตรูปแบบปฏิบัติของเธอว่า ไม่ว่าพ่อจะพูดอะไร ก็ต้องทำสิ่งนั้น เธอรักษาเป้าหมายนั้นไว้และใส่ใจในการเพียรพยายามในเรื่องนั้นด้วยเช่นกัน ดีดีและดาดี้ของลูกที่ได้จากไปสู่อัศวานชัปรตีกี้ก็ได้ให้ความใส่ใจในเรื่องนี้เช่นกัน และตอนนี้พวกเขาก็กำลังรอคอยลูกอยู่ พวกเขาทั้งหมดต่างถามกันว่า เมื่อไหร่ประตูสู่ความสมบูรณ์พร้อมจะเปิดออก? ไม่ใช่แค่คนเพียงหนึ่งคนหรือสองคนที่จะเป็นผู้เปิดประตูนั้น ดังนั้น ตอนนี้จงเพียรพยายามที่จะนำเวลาให้เข้ามาใกล้เพื่อที่จะเปิดประตูนั้น การกลายเป็นผู้ที่สมบูรณ์พร้อมหมายถึงการนำเวลาให้เข้ามาใกล้ อัจชะ

บัพดาตาส่งความรักจากหัวใจของท่านไปยังลูกๆ ทุกคนในทุกหนทุกแห่ง พร้อมกันนั้น บัพดาตาก็เตือนลูกๆ ทุกคนเกี่ยวกับการบ้านที่ท่านได้มอบให้เป็นเวลาสองเดือน เพราะเหตุใด? โดยทั่วไปแล้ว ความคิดที่ไร้ประโยชน์เหล่านี้จะทำให้ความเพียรพยายามของลูกกลายเป็นเรื่องธรรมดา แทนที่จะเป็นความเพียร

พยายามที่เข้มข้นจริงจัง ดังนั้น พร้อมๆกับความรักและความระลึกถึง บัพาดายังเตือนลูกๆทุกคนในทุกหนแห่งว่า ตอนนี้ เวลาของยุคบรรจบพบกันนั้นช่างงดงามและสูงส่งยิ่งนัก! เป็นเพียงในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าทั้งหมดจากพ่อ ทุกวินาทีของยุคบรรจบพบกันนั้นยิ่งใหญ่ ดังนั้น จงเก็บรักษาคุณค่าของยุคบรรจบพบกันไว้ในสติปัญญาของลูกเสมอ หนึ่งวินาทีของยุคบรรจบพบกันทำให้ลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างมากมาย หากมีใครถามลูกว่า "ลูกได้รับอะไรมา?" ลูกจะตอบว่าอย่างไร? ในหัวใจของพวกเราบรรพบุรุษนั้นไม่มีสิ่งใดขาดหายไปเลย เราได้มาซึ่งสิ่งที่เราต้องการแล้ว เวลานี้ จงใช้สิ่งนั้น กลายเป็นผู้เพียรพยายามที่เข้มข้นจริงจัง และนำเวลาให้เข้ามาใกล้ยิ่งขึ้น อัจชะ บัพาดาตามองเห็นว่าทุกคนมีความกระตือรือร้น ดังนั้น จงเพิ่มพูนความกระตือรือร้นนี้ให้มากยิ่งขึ้นเรื่อยๆตลอดไป อัจชะ

พร: ขอให้ลูกได้เห็นมิติของมงกุฎแห่งแสงของลูกด้วยรูปของลูกเองให้แก่เหล่าผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูก และกลายเป็นเทพผู้เป็นที่รักยิ่งเป็นพิเศษ เมื่อลูกได้มาเป็นลูกของพ่อและได้ให้คำมั่นสัญญาเรื่องความบริสุทธิ์ ลูกก็ได้รับมงกุฎแห่งแสงเป็นการตอบแทน มงกุฎที่ประดับด้วยเพชรพลอยใดๆก็ไม่อาจเทียบได้กับมงกุฎแห่งแสงนี้ ยิ่งลูกปลุกฝังความบริสุทธิ์ลงในความคิด คำพูด และการกระทำของลูกอย่างต่อเนื่องมากเท่าไร มงกุฎแห่งแสงของลูกก็จะยิ่งแจ่มชัดขึ้นมากเท่านั้น และแล้วเมื่อวันนั้นลูกก็จะได้รับการเปิดเผยอย่างเป็นทางการเป็นผู้เป็นที่รักยิ่งเบื้องหน้าเหล่าผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหลายของลูก

คติพจน์: จงอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของบัพาดาอยู่เสมอ แล้วลูกจะกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: โอบรับจิตวิญญาณของการยกระดับผู้อื่น และยกระดับผู้ที่ประณามลูก

บัพาดาให้ความร่วมมือกับลูกๆในทุกงาน และท่านจะทำเช่นนั้นต่อไปจนถึงเวลาสุดท้าย บาบามาไม่ได้ไม่ชอบผู้ใดเลย ท่านมีความคิดในเชิงบวกเสมอ แม้กระทั่งกับผู้ที่กำลังร้ายหรือประณามท่าน ดังนั้น จงทำตามพ่อ จงมีแรงจูงใจที่บริสุทธิ์และความรู้สึกที่เป็นบวกต่อทุกดวงวิญญาณอยู่เสมอ แทนที่จะสงสัยว่าทำไมบางคนถึงทำสิ่งนั้น ให้คิดเกี่ยวกับว่าลูกจะสามารถให้คุณประโยชน์แก่ทุกดวงวิญญาณได้อย่างไร แล้วลูกจะได้รับการกล่าวว่าเป็นดวงวิญญาณผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ผู้ที่มีความคิดเชิงบวกต่อทุกคน

ประกาศพิเศษ: การฝึกโยคะสำหรับวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน พี่น้องชายหญิงทุกคนร่วมกันนั่งโยคะพร้อมกันตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง 19.30 น. จงมั่นคงอยู่ในรูปของความสงบของตน ดำดิ่งลงสู่ห้วงลึกแห่งมหาสมุทรแห่งความสงบ และสัมผัสกับความสงบและความเยือกเย็นอันสูงสุดและลึกล้ำ ทำงานรับใช้ด้วยการให้ทานแห่งความสงบแก่ทุกดวงวิญญาณ